

КАПРИ-І // Надежность и качество программного обеспечения: Тез. докл. Всесоюз. конф. Львов, 27-29 января 1985 г. С.9-II.
 2. Архангельский Б.В., Черняховский В.В. КАШАН-ФОРТРАН-система отладки программ методом поиска конкретных ошибок // Программирование. 1984. № 6. С. 30-40. З. Дзержинский Ф.Я. ПСЕВДОКОД (язык проектирования программ и правила структурного программирования). М., 1979.

Стаття надійшла до редколегії 03.02.86

УДК 519.34:532.516

В.М.Зубов, Г.А.Шинкаренко

ЗБІЖНІСТЬ МЕТОДУ РЕГУЛЯРИЗАЦІЇ ДЛЯ КРАЙОВОЇ ЗАДАЧІ З РІВНЯННЯМИ НАВ"Є-СТОКСА

Узагальнимо оцінки збіжності методу регуляризації для задачі Стокса, отриманні у праці [1], на випадок стаціонарних рівнянь Нав"є-Стокса.

I. Розглянемо крайову задачу для системи рівнянь Нав"є-Стокса в обмеженій області $\Omega \in \mathbb{R}^n$ ($n = 2$ або 3) з кусково-неперервною границею Γ :

$$\rho(\bar{u}\bar{v})\bar{u} - \mu\Delta\bar{u} + \operatorname{grad} p = \rho\bar{f} \quad \text{в } \Omega, \quad (1)$$

$$\operatorname{div} \bar{u} = 0 \quad \text{в } \Omega, \quad (2)$$

$$\bar{u} = 0 \quad \text{на } \Gamma. \quad (3)$$

Ця задача, як відомо, описує в області Ω рух в "язкої нестисливової рідини з постійними в "язкістю $\mu > 0$ і густинєю $\rho > 0$ під дією масових сил, заданих вектором $\bar{f} = (f_1, \dots, f_n)$. Треба знайти вектор швидкостей рідини $\bar{u} = (u_1, \dots, u_n)$, а також тиск p , які б задовільняли рівняння руху (1), умову нестисливості (2) і однорідну крайову умову Діріхле (3).

2. У варіаційній постановці задача (1)-(3) має наступний вигляд [3]:

$$a(\bar{u}, \bar{v}) - b(p, \bar{v}) + a_1(\bar{u}, \bar{u}, \bar{v}) = \langle \bar{f}, \bar{v} \rangle \quad \forall \bar{v} \in V, \quad (4)$$

$$b(q, \bar{u}) = 0 \quad \forall q \in Q, \quad (5)$$

$$\text{де } a(\bar{u}, \bar{v}) = \mu \sum_{i,j=1}^n \left(\frac{\partial u_i}{\partial x_j}, \frac{\partial v_i}{\partial x_j} \right); \quad b(q, \bar{v}) = (q, \operatorname{div} \bar{v});$$

$$a_1(\bar{u}, \bar{v}, \bar{w}) = \sum_{i,j=1}^n (u_j \frac{\partial v_i}{\partial x_j}, w_i); \quad \langle \bar{f}, \bar{v} \rangle = \sum_{i=1}^n (f_i, v_i);$$

$$(p, q) = \int_{\Omega} pq \, dx; \quad \forall \bar{u}, \bar{v}, \bar{w} \in V; \quad \forall p, q \in Q;$$

$$V = [H_0^1(\Omega)]^n; \quad Q = L_0^2(\Omega).$$

Можна переконатись [3], що

$$1) |a(\bar{u}, \bar{v})| \leq \mu |\bar{u}|_1 |\bar{v}|_1, \quad \forall \bar{u}, \bar{v} \in V; \quad (6)$$

$$2) a(\bar{v}, \bar{v}) = \mu |\bar{v}|_1^2, \quad \forall \bar{v} \in V; \quad (7)$$

$$3) |a_1(\bar{u}, \bar{v}, \bar{w})| \leq N |\bar{u}|_1 |\bar{v}|_1 |\bar{w}|_1, \quad \forall \bar{u}, \bar{v}, \bar{w} \in V, \quad (8)$$

$$\text{де } N = \sup_{\bar{u}, \bar{v}, \bar{w} \in V} \frac{|a_1(\bar{u}, \bar{v}, \bar{w})|}{|\bar{u}|_1 |\bar{v}|_1 |\bar{w}|_1},$$

4) Існує стала $L > 0$ така, що

$$\sup_{\bar{v} \in V} \frac{b(q, \bar{v})}{|\bar{v}|_1} \geq L \|q\|_0, \quad \forall q \in Q. \quad (9)$$

3. Для розв'язування задачі (4), (5) застосуємо метод регуляризації, який приводить до задачі [3]

$$a(\bar{u}^\varepsilon, \bar{v}) - b(p, \bar{v}) + a_1(\bar{u}^\varepsilon, \bar{u}^\varepsilon, \bar{v}) = \langle \bar{f}, \bar{v} \rangle \quad \forall \bar{v} \in V, \quad (10)$$

$$\mathcal{E}(p^\varepsilon, q) + b(q, \bar{u}^\varepsilon) = 0 \quad \forall q \in Q, \quad (II)$$

з якої необхідно знайти пару $(\bar{u}^\varepsilon, p^\varepsilon)$ для заданого $\varepsilon > 0$.

З рівняння (II) виразимо функцію p^ε в явному вигляді

$$p^\varepsilon = -\frac{1}{\varepsilon} \operatorname{div} \bar{u}^\varepsilon \quad (12)$$

і підставимо отриманий вираз у рівняння (10). В результаті приходимо до такої задачі

$$a(\bar{u}^\varepsilon, \bar{v}) + \frac{1}{\varepsilon} (\operatorname{div} \bar{u}^\varepsilon, \operatorname{div} \bar{v}) + a_1(\bar{u}^\varepsilon, \bar{u}^\varepsilon, \bar{v}) = \langle \bar{f}, \bar{v} \rangle \quad \forall \bar{v} \in V. \quad (13)$$

Надалі вважаємо, що задача (4), (5) має єдиний розв'язок $(\bar{u}, p) \in V \times Q$, а задача (I3) єдиний розв'язок $\bar{u}^\varepsilon \in V$.

Теорема I. Нехай виконуються такі умови:

1) пара $(\bar{u}, p) \in V \times Q$ є розв'язком задачі (4), (5), причому

$$|\bar{u}|_1 \leq i, \quad i = \text{const} > 0;$$

2) Існують сталі $\varepsilon_0 > 0, j > 0$ такі, що

$$|\bar{u}^\varepsilon|_1 \leq j, \quad \forall \varepsilon < \varepsilon_0, \quad \varepsilon > 0,$$

де \bar{u}^ε – розв'язок задачі (I3) при фіксованому ε ;

3) $\mu > N(j + \bar{j})$.

Тоді послідовність $\{(\bar{u}^\varepsilon, p^\varepsilon)\}$, де функція p^ε визначається формулою (I2), при $\varepsilon \rightarrow 0$ збігається до розв'язку (\bar{u}, p) , причому $|\bar{u}^\varepsilon - \bar{u}|_1 + \|p^\varepsilon - p\|_0 = O(\varepsilon)$.

Доведення. Віднімемо рівняння (I3) і (4) з врахуванням (I2):

$$a(\bar{u}^\varepsilon - \bar{u}, \bar{v}) + a_1(\bar{u}^\varepsilon, \bar{u}^\varepsilon, \bar{v}) - a_1(\bar{u}, \bar{u}, \bar{v}) = b(p^\varepsilon - p, \bar{v}) \quad \forall \bar{v} \in V. \quad (I4)$$

Завдяки властивості (9) існують такі $\bar{w} \in V, \bar{w} \neq 0, L > 0$,

$$\text{що } L \|p^\varepsilon - p\|_0 |\bar{w}|_1 \leq a(\bar{u}^\varepsilon - \bar{u}, \bar{w}) + a_1(\bar{u}^\varepsilon, \bar{u}^\varepsilon, \bar{w}) - a_1(\bar{u}, \bar{u}, \bar{w}).$$

Враховуючи співвідношення (6), (8) і тотожність

$$a_1(\bar{u}, \bar{u}, \bar{w}) - a_1(\bar{v}, \bar{v}, \bar{w}) = a_1(\bar{u} - \bar{v}, \bar{u}, \bar{w}) + a_1(\bar{v}, \bar{u} - \bar{v}, \bar{w}) \quad \forall \bar{u}, \bar{v}, \bar{w} \in V,$$

одержуємо

$$\|p^\varepsilon - p\|_0 \leq \frac{\mu + N(j + \bar{j})}{L} |\bar{u}^\varepsilon - \bar{u}|_1, \quad (I5)$$

Приймемо в (I4) $\bar{v} = \bar{u}^\varepsilon - \bar{u}$; використовуючи нерівність Буняковського – Шварца, (7), (8), (I5), приходимо до нерівності

$$(\mu - N(j + \bar{j})) |\bar{u}^\varepsilon - \bar{u}|_1^2 \leq \varepsilon \frac{\mu + N(j + \bar{j})}{L} |\bar{u}^\varepsilon - \bar{u}|_1 \|p\|_0.$$

Оскільки константа $\mu - N(j + \bar{j})$ строго додатна, то, застосовуючи ще раз нерівність (I5), дістаємо твердження теореми.

4. Нехай V_h – підпростір простору V з базою $\bar{\Phi}', \dots, \bar{\Phi}''$. Розв'язок $\bar{u}_h^\varepsilon \in V_h$ задачі

$$a(\bar{u}_h^\varepsilon, \bar{v}) + \frac{1}{\varepsilon} (\operatorname{div} \bar{u}_h^\varepsilon, \operatorname{div} \bar{v}) + a_1(\bar{u}_h^\varepsilon, \bar{u}_h^\varepsilon, \bar{v}) = \langle \bar{f}, \bar{v} \rangle \quad \forall \bar{v} \in V_h \quad (I6)$$

називається апроксимацією Бубнова - Гальоркіна розв'язку \bar{U}_h^ε задачі (I3). Оскільки $\bar{U}_h^\varepsilon \in V_h$, то наявний розклад

$$\bar{U}_h^\varepsilon = \sum_{i=1}^N U_i \bar{\Phi}^i. \quad (I7)$$

Невідомі коефіцієнти U_i знаходимо з системи нелінійних алгебраїчних рівнянь

$$\begin{aligned} \sum_{i=1}^N U_i [a(\bar{\Phi}^i, \bar{\Phi}^j) + \frac{1}{\varepsilon} (\operatorname{div} \bar{\Phi}^i, \operatorname{div} \bar{\Phi}^j)] + \sum_{i,j=1}^N U_i U_j a_1(\bar{\Phi}^i, \bar{\Phi}^k, \bar{\Phi}^j) = \\ = \langle \bar{f}, \bar{\Phi}^j \rangle, \quad j = 1, \dots, N, \end{aligned}$$

яку отримуємо підстановкою (I7) в (I6) з $\bar{V} = \bar{\Phi}^i$, $i = 1, \dots, N$.

Теорема 2. Нехай виконуються такі умови:

- 1) пара $(\bar{u}, p) \in V \times Q$ є розв'язком задачі (4), (5), причому $|\bar{u}|_1 \leq i$, $i = \text{const} > 0$;
- 2) Існують сталі $\varepsilon_0 > 0$, $h_0 > 0$, $j > 0$ такі, що розв'язок \bar{U}_h^ε задачі (I6) задоволяє нерівність $|\bar{U}_h^\varepsilon|_1 \leq j \forall \varepsilon < \varepsilon_0, \forall h < h_0$;
- 3) $\mu > 3N(j + j)$.

Тоді при достатньо маліх ε справедлива нерівність

$$|\bar{U}_h^\varepsilon - \bar{u}|_1 \leq (C_1 \varepsilon + \frac{C_2}{\varepsilon} \inf_{\bar{V} \in V_h} |\bar{V} - \bar{u}|_1)^{1/2}, \quad C_1, C_2 = \text{const} > 0. \quad (I8)$$

Якщо додатково виконується наступна умова:

- 4) Існує стала $L > 0$ така, що

$$\sup_{\bar{V} \in V_h} \frac{\beta(q, \bar{V})}{|\bar{V}|_1} \geq L \|q\|_0 \quad \forall q \in Q,$$

тоді послідовність $\{(\bar{U}_h^\varepsilon, \rho_h^\varepsilon)\}$, де

$$\rho_h^\varepsilon = -\frac{1}{\varepsilon} \operatorname{div} \bar{U}_h^\varepsilon, \quad (I9)$$

при $\varepsilon \rightarrow 0$, $h \rightarrow 0$ збігається до розв'язку (\bar{u}, p) . При цьому справедлива оцінка

$$|\bar{U}_h^\varepsilon - \bar{u}|_1 + \|\rho_h^\varepsilon - p\|_0 \leq C_3 \varepsilon + C_4 \inf_{\bar{V} \in V_h} |\bar{V} - \bar{u}|_1, \quad C_3, C_4 = \text{const} > 0. \quad (20)$$

Доведення. З рівнянь (4) і (I6) випливає

$$\begin{aligned} a(\bar{U}_h^\varepsilon - \bar{u}, \bar{V}) + \frac{1}{\varepsilon} (\operatorname{div} \bar{U}_h^\varepsilon, \operatorname{div} \bar{V}) + \beta(p, \bar{V}) + a_1(\bar{U}_h^\varepsilon, \bar{U}_h^\varepsilon, \bar{V}) - \\ - a_1(\bar{u}, \bar{u}, \bar{V}) = 0 \quad \forall \bar{V} \in V_h. \end{aligned} \quad (21)$$

На основі останнього рівняння приходимо до рівності

$$\begin{aligned} \mu |\bar{u}_h^\varepsilon - \bar{u}|_1^2 + \frac{1}{\varepsilon} \| \operatorname{div}(\bar{u}_h^\varepsilon - \bar{u}) \|_0^2 = & -\beta(p, \bar{u}_h^\varepsilon - \bar{u}) + a(\bar{u}_h^\varepsilon - \bar{u}, \bar{v} - \bar{u}) + \\ & + \frac{1}{\varepsilon} (\operatorname{div}(\bar{u}_h^\varepsilon - \bar{u}), \operatorname{div}(\bar{v} - \bar{u})) + \beta(p, \bar{v} - \bar{u}) + a_1(\bar{u}, \bar{u}, \bar{u}_h^\varepsilon - \bar{u}) - \\ & - a_1(\bar{u}_h^\varepsilon, \bar{u}_h^\varepsilon, \bar{u}_h^\varepsilon - \bar{u}) + a_1(\bar{u}_h^\varepsilon, \bar{u}_h^\varepsilon, \bar{v} - \bar{u}) - a_1(\bar{u}, \bar{u}, \bar{v} - \bar{u}) \quad \forall \bar{v} \in V_h. \end{aligned} \quad (22)$$

Оцінюючи зверху праву частину (22), одержуємо нерівність

$$(\mu - 3N(I+j)) |\bar{u}_h^\varepsilon - \bar{u}|_1^2 \leq 2\varepsilon \|p\|_0^2 + (\mu + \frac{2\eta}{\varepsilon} + N(I+j)) |\bar{v} - \bar{u}|_1^2, \quad \forall \bar{v} \in V_h,$$

звідки, внаслідок умови 3 теореми, для достатньо малих ε приходимо до оцінки (18).

Підставимо формулу (19) в рівність (21), тоді

$$a(\bar{u}_h^\varepsilon - \bar{u}, \bar{v}) + a_1(\bar{u}_h^\varepsilon, \bar{u}_h^\varepsilon, \bar{v}) - a_1(\bar{u}, \bar{u}, \bar{v}) = \beta(p_h^\varepsilon - p, \bar{v}) \quad \forall \bar{v} \in V. \quad (23)$$

Звідси

$$\begin{aligned} \mu |\bar{u}_h^\varepsilon - \bar{u}|_1^2 + \varepsilon \|p_h^\varepsilon - p\|_0^2 = & a(\bar{u}_h^\varepsilon - \bar{u}, \bar{v} - \bar{u}) - \beta(p_h^\varepsilon - p, \bar{v} - \bar{u}) - \\ & - \varepsilon(p_h^\varepsilon - p, p) + a_1(\bar{u}, \bar{u}, \bar{u}_h^\varepsilon - \bar{u}) - a_1(\bar{u}_h^\varepsilon, \bar{u}_h^\varepsilon, \bar{u}_h^\varepsilon - \bar{u}) + \\ & + a_1(\bar{u}_h^\varepsilon, \bar{u}_h^\varepsilon, \bar{v} - \bar{u}) - a_1(\bar{u}, \bar{u}, \bar{v} - \bar{u}) \quad \forall \bar{v} \in V_h. \end{aligned} \quad (24)$$

Внаслідок умови 4

$$\|p_h^\varepsilon - p\|_0 \leq \frac{\mu + N(I+j)}{L} |\bar{u}_h^\varepsilon - \bar{u}|_1. \quad (25)$$

Врешті, оцінюючи зверху праву частину (24) з використанням (25), з огляду на умову 3 приходимо до оцінки (20).

5. Нехай базисні функції $\bar{\omega}^i$ є скінченноелементними сплайнами такими, що простори апроксимацій V_h характеризуються наступною інтерполяційною властивістю [2]:

Для довільного $\bar{v} \in V \cap [H^{k+1}(\Omega)]^n, k \geq 1$ існує $\bar{v}_h \in V_h$ такий, що

$$\|\bar{v} - \bar{v}_h\|_1 \leq M h^K \|\bar{v}\|_{K+1}, \quad (26)$$

де h - параметр дискретизації, а $M = \text{const} > 0$ не залежить від вибору $h \in \bar{V}$.

Наслідок (з теореми 2). Нехай виконуються умови I-3 теореми 2, а також умова (26). Тоді, якщо $\varepsilon \sim h^k$, послідовність $\{\bar{U}_h^\varepsilon\}$ при $h \rightarrow 0$ збігається до вектора \bar{U} . При цьому справедлива оцінка

$$\|\bar{U}_h^\varepsilon - \bar{U}\|_1 = O(h^{k/2}).$$

Якщо ж додатково виконується умова 4 теореми 2, то при $\varepsilon \sim h^k$ виконується оцінка

$$\|\bar{U}_h^\varepsilon - \bar{U}\|_1 + \|\rho_h^\varepsilon - \rho\|_0 = O(h^k).$$

1. Зубов В.Н., Шинкаренко Г.А. Сходимость конечнозлементных аппроксимаций для регуляризованной задачи Стокса. - Львов, 1985. 23 с. Рукопись деп. в УкрНИИТИ, № 2142-Ук85.
2. Савула Я.Г., Шинкаренко Г.А., Вовк В.Н. Некоторые приложения метода конечных элементов. - Львов: Редакционно-издательская группа Львов. ун-та. 1981. 88 с. 3. Girault V., Raviart P.A. Finite element approximations of the Navier-Stokes equations // Lect. Notes Math. 1979. Vol. 749. 200 p.

Стаття надійшла до редколегії 27.01.86

УДК 539.3

Л. Й. Ошико, Л. М. Куревчак

ОПТИМІЗАЦІЯ КОНСТРУКЦІЇ З УМОВ МІЦНОСТІ І СТІЙКОСТІ

Розглядаємо задачу оптимального проектування за вагою на міцність і стійкість конструкції, що складається з кругової циліндричної оболонки радіуса R , товщини h_2 і довжини L , спряженої з пластинкою товщини h . Конструкція знаходиться під дією рівномірного зовнішнього тиску $q = \text{const}$. Мінімум маси (об'єму) конструкції шукаємо на підпросторі проектування, що визначається обмеженнями на максимальні еквівалентні напруження, які виникають в пластинці й оболонці, і верхнє критичне на-